

nerne kan blive bedre at bo i, hvis de har et godt kulturelt tilbud til deres borgere. De kommuner, der bevidst satser på kulturen, oplever jo også, at erhvervsudvikling, turisme og handelslivet stimuleres, og at lokalsamfundet styrkes. Men det er jo altså i denne her forbindelse helt afgørende, at økonomien følger med.

Kl. 19.55

Ud over vi altså støtter det her forslag, synes vi, det er vigtigt, at vi efterhånden får den tiltrængte diskussion, hvor tingene bliver set i en helhed.

Bodil Kornbek (KD):

Socialdemokraterne kommer med endnu et initiativ på teaterområdet. Det er vigtigt at fastholde et fokus, når det drejer sig om det danske teaterlandskab. Her har Socialdemokraterne så valgt at sætte fokus på økonomien, og jeg synes da også, det er vigtigt, at vi selvfølgelig forholder os til behovet for denne her proportionalitet bag kravet til egenindtjening i henholdsvis landsdelsscenerne, Det Danske Teater og DST.

Men der er i høj grad brug for, at vi får et samlet billede af hele teaterlivet her i landet. Det er altså ikke nok, at ministeren kommer med et udspil om at nedlægge Det Storkøbenhavnske Teaterfælleskab – så ud med teatrene til kommunerne, og det er så det.

Der er selvfølgelig også kommet nogle reaktioner på ministerens offentliggørelse om at nedlægge bl.a. DST. Det viser jo også tydeligt, at ministerens og teaterverdenens opfattelse af, hvad der sikrer et alsidigt, kreativt og nytænkende teater for fremtiden, er langt fra hinanden.

Man kan naturligvis godt sige, at vi vil have en helt anden struktur, vi vil ikke have DST lænere, vi vil have noget andet. Men hvad er så det andet? Hvor er det samlede billede, det samlede bud på økonomi, på bevillinger, på forskellige ordninger for de forskellige teatre, små teater-scener, storbyteater-scener, egnsteatre, og hvad der findes? Det samlede billede af, hvor vi vil hen med Det Danske Teater i fremtiden, savner jeg i den grad.

Man kan nu komme og sige, at vi har fået 6 mio. kr. til DST. Ja tak, det har jeg selv været med til at vedtage. Fint. Der er også stillet nogle krav til det. Godt, fred være med det. Men det er jo ikke en løsning på de udfordringer, der er. Vi mangler simpelt hen en rigtig god diskussion om, hvilke visioner det er, vi har på det her område, hvilke visioner det er, ministeren har. Der-

for synes jeg, det er vigtigt, at vi får hele den pallet på banen.

Der er jo ingen tvivl om, at økonomien betyder utrolig meget. De økonomiske vilkår er jo en samlet forståelse af, hvad kulturen og herunder teatret bidrager med til samfundet og dets værdier, så når vi derfor taler teatrenes økonomi, taler vi også om deres eksistensgrundlag og behovet for, at deres repertoire ikke er ensartet. Igen: Hvordan sikrer vi mangfoldigheden? Hvordan sikrer vi hele vækstlaget? Hvad er vækstlagets betingelser i hele den økonomiske struktur for fremtidens teater? Det er altså vækstlaget, der også danner rekrutteringsgrundlag for resten af teaterverdenen, og det skal altså også sikres i en fremtidig omstrukturering af teatermidlerne.

Diskussionen om den fremtidige økonomiske situation for så vel DST som for Det Danske Teater er vigtig, fordi vi heri også afspejler vores forventninger til teatrets betydning og placering i samfundet fremover.

Jeg synes dog, det er ærgerligt, at det er nødvendigt med de her små drypvise tiltag på teaterområdet, for det, der er brug for, er simpelt hen en samlet revision, et samlet overblik og en vision om, hvor vi vil hen med teatret.

Vi løser ikke udfordringerne ved små tiltag hist og pist. Vi løser dem kun ved at tage et stort skridt og sørge for at komme med et samlet bud på, hvordan hele det her skal se ud med hensyn til økonomi, struktur og indhold.

Jeg er positiv over for de her intentioner, der ligger, men det løser ikke grundlæggende de udfordringer, der er fremover, også i lyset af hele strukturreformen. Der er brug for nogle helt andre tiltag, som jeg selvfølgelig synes ministeren burde byde på.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Jeg er meget enig i fru Bodil Kornbeks sidste bemærkning, nemlig at der er brug for et samlet billede og en samlet diskussion, men der er altså også brug for nogle penge. Hvis man ikke lægger penge på bordet, så kan man altså heller ikke få noget, men det er jo lige præcis det, vi har gjort med de 6 mio. kr. Der har vi lagt penge på bordet, og der får vi også børneforestillinger, vi får moderne dans, og vi får åbne scener. Sådan er det.

Kl. 20.00